

DOI: <https://doi.org/10.32836/2521-666X/2020-67-30>
УДК 657.372.3

Степаненко О.І.

кандидат економічних наук, доцент,
доцент кафедри обліку і оподаткування,
Київський національний економічний
університет імені Вадима Гетьмана

Stepanenko Oksana

Kyiv National Economic University named after Vadym Hetman

НЕОБОРОТНІ МАТЕРІАЛЬНІ АКТИВИ В АМОРТИЗАЦІЙНІЙ ПОЛІТИЦІ ПІДПРИЄМСТВА

NON-CURRENT TANGIBLE ASSETS IN THE ENTERPRISE'S DEPRECIATION POLICY

Основою прийняття стратегічних рішень в управлінні бізнесом є обґрунтована побудова амортизаційної політики необоротних матеріальних активів. Вона повинна формуватися на основі методики збору й обробки облікової інформації. Від якості облікових даних залежить ефективність використання основних засобів та інших необоротних матеріальних активів у господарській діяльності підприємства. У статті досліджено теоретичні та практичні підходи до побудови амортизаційної політики. Визначено її роль, місце і значення в обліковій політиці підприємства. Виділено складники амортизаційної політики необоротних матеріальних активів, проаналізовано їхні елементи та варіанти вибору. Побудовано модель облікових інформаційних потоків, які виникають у процесі експлуатації необоротних матеріальних активів. Обґрунтовано, що амортизаційна політика охоплює всі ділянки обліку таких об'єктів, незважаючи на форму їх експлуатації. Розглянуто альтернативний підхід до групування необоротних матеріальних активів. У його основу покладено функціональне (цільове) використання об'єктів у господарській діяльності підприємства для потреб відображення амортизації в системі рахунків бухгалтерського обліку. Доведено, що запропонована класифікація є змістовною, інформативною та може використовуватися у практичній діяльності підприємства.

Ключові слова: необоротні матеріальні активи, амортизаційна політика, вартісний критерій визнання, термін корисного використання, амортизована вартість, метод нарахування амортизації, облікова інформація, класифікація.

Основой принятия стратегических решений в управлении бизнесом является обоснованное построение амортизационной политики необоротных материальных активов. Она должна формироваться на основе методики сбора и обработки учетной информации. От качества учетных данных зависит эффективность использования основных средств и других необоротных материальных активов в хозяйственной деятельности предприятия. В статье исследованы теоретические и практические подходы к построению амортизационной политики. Определены ее роль, место и значение в учетной политике предприятия. Выделены составляющие амортизационной политики необоротных материальных активов, проанализированы их элементы и варианты выбора. Построена модель учетных информационных потоков, возникающих в процессе эксплуатации необоротных материальных активов. Обосновано, что амортизационная политика охватывает все участки учета таких объектов, несмотря на форму их эксплуатации. Рассмотрены альтернативные подходы к группировке необоротных материальных активов. В его основу положено функциональное (целевое) использование объектов в хозяйственной деятельности предприятия для нужд отражения амортизации в системе счетов бухгалтерского учета. Доказано, что предложенная классификация является содержательной, информативной и может использоваться в практической деятельности предприятия.

Ключевые слова: необоротные материальные активы, амортизационная политика, стоимостный критерий признания, срок полезного использования, амортизированная стоимость, метод начисления амортизации, учетная информация, классификация.

An important factor affecting the performance of an enterprise is the efficient operation and use of non-current assets. Without them it is impossible to imagine the processes of production, performance of works and provision of services. The basis of strategic decision-making in business management is a sound construction of depreciation policy for fixed assets. It should be formed on the basis of the method of collecting and processing accounting information. The efficiency of the use of fixed assets and other non-current tangible assets in the economic activity of the enterprise depends on the quality of the accounting data. The article explores theoretical and practical approaches to the construction of depreciation policy. Its role, place and value in the accounting policy of the enterprise are determined. The components of the depreciation policy of non-current tangible assets are identified; their elements and options are analyzed. The types of accounting procedures distinguish the elements of accounting policies: 1) the value criterion for recognition of assets; 2) useful life; 3) depreciable value; 4) method of depreciation calculation. Depreciation policy, in-depth analysis of depreciation methods gives an alternative approach to determining the amount of deductions, to manage costs and financial results. A model of accounting information flows that arise in the course of exploitation of fixed assets is constructed. The events that affect the change in the asset's original cost and the amount of depreciation charged are highlighted: 1) improvement of fixed assets (modernization, reconstruction); 2) revaluation of fixed assets and other non-current tangible assets; 3) partial elimination of fixed assets. It is justified that depreciation policy covers all areas of accounting for fixed assets, regardless of the form of their operation. An alternative approach to the grouping of fixed assets is considered. It is based on the functional (purpose) use of objects in the business of the enterprise for

the purposes of depreciation in the accounting system. It is proved that the proposed classification is meaningful, informative and can be used in the practical activity of the enterprise.

Key words: *non-negotiable assets, depreciation policy, value recognition criterion, useful life, amortized cost, method of depreciation calculation, accounting information, classification.*

Постановка проблеми. Упровадження науково-технічних досягнень у виробництво, вирішення соціально-економічних проблем стають можливими за умови здійснення ефективної інвестиційної політики, складовою частиною якої є амортизаційна політика, котра виступає важливим інструментом активізації інвестиційної діяльності підприємств. Обґрунтована амортизаційна політика дає змогу стимулювати зростання інвестицій, запроваджувати інноваційні технології. Сучасна інноваційна модель організаційно-економічного механізму управління має бути розроблена на основі об'єктивних економічних законів, урахувати вплив та стан зовнішнього й внутрішнього середовища. А під час формування амортизаційної політики слід використовувати принципи, цілі, функції, методи, елементи, які покладено в основу побудови облікової політики господарюючого суб'єкта.

Управління будь-яким процесом на підприємстві пов'язане з поняттям «ефективність», адже досягнення ефекту стає основним завданням управлінського персоналу, вирішення якого дасть змогу підвищити та забезпечити стабільність отримання позитивних фінансових результатів господарюючого суб'єкта. Для прийняття стратегічних рішень і практичної реалізації концепції організаційно-економічного механізму управління необоротними матеріальними активами на підприємстві має бути побудована виражена амортизаційна політика, яка б поєднувала в собі інформаційні можливості фінансового обліку та норми податкового законодавства. Амортизаційна політика повинна формуватися і застосовуватися так, щоб на основі побудованої методики збору й обробки облікових даних забезпечити потреби менеджменту в достовірній, оперативній інформації про наявні об'єкти необоротних матеріальних активів та дати змогу вибрати раціональну стратегію їх оновлення.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Огляд наукових публікацій показав, що питанням нарахування амортизації, її відображенню в обліку, побудові амортизаційної політики (особливо в частині основних засобів) завжди приділялася значна увага. Зокрема, Л.В. Овод та Н.В. Валькова [1] виділяють напрями класифікації об'єктів основних засобів для формування амортизаційної політики в момент їх надходження і визнання, які характерні для машинобудівних підприємств; обґрунтовують, що прийняття управлінських рішень щодо вибору релевантних класифікаційних ознак мають як кількісний, так і якісний вплив на основні показники діяльності суб'єкта господарювання.

Д.М. Трачовою [2] проаналізовано вплив систем бухгалтерського обліку на формування амортизаційної політики, розкрито зв'язок посиленого регулювання обліку на зниження ефективності амортизаційної по-

літики; запропоновано авторську інтерпретацію облікового складника сутності амортизаційної політики підприємства з урахуванням особливостей і принципів фінансово-економічного механізму відтворення.

А.М. Кадацькою [3] досліджено теоретичні та практичні аспекти розвитку обліку амортизації основних засобів; розкрито взаємозв'язок між економічними категоріями «знос», «зношування», «амортизація»; уточнено основні функції амортизації.

О.О. Любар [4] розкрито природу та економічну сутність амортизації, проаналізовано її методи, визначено їхні переваги та недоліки; розглянуто порядок відображення в бухгалтерському обліку амортизації та виділено особливості її нарахування в умовах дії Податкового кодексу.

О.О. Григоревською та А.Ю. Джугля [5] окреслено основні положення облікової політики підприємства в частині нарахування амортизації на об'єкти необоротних активів; проведено обґрунтування вибору методу амортизації на основі використання математичного апарату.

Відзначаючи ґрунтовність проведених досліджень у системі обліку та документування амортизації, варто зазначити, що деякі проблеми все ж таки залишаються дискусійними та потребують подальшого наукового опрацювання. Їх удале вирішення дасть змогу ефективніше розв'язувати завдання управління щодо збереження, руху та використання необоротних матеріальних активів, адже ефективне керівництво та інвестування неможливе без достовірної інформації, а її може забезпечити лише вдало організований обліковий процес, який ґрунтується на прогресивному практичному досвіді та глибокому аналітичному дослідженні.

Амортизаційну політику підприємства слід розглядати як невід'ємну частину облікової політики. Її розроблення базується не тільки на грамотному дотриманні вимог нормативно-правових документів, а й на виборі варіанту з числа наявних альтернатив.

Мета статті полягає у дослідженні існуючих теоретичних, практичних та організаційних підходів до місця, ролі й значення облікової інформації під час побудови амортизаційної політики необоротних матеріальних активів; визначенні та відокремленні облікових процедур у частині амортизації основних засобів та інших необоротних матеріальних активів, які є складниками облікової політики підприємства; побудові оптимальної моделі інформаційних потоків, які виникають у процесі експлуатації необоротних матеріальних активів, та виділенні нової класифікаційної ознаки, яка дасть можливість групувати об'єкти для відображення амортизації в системі рахунків бухгалтерського обліку.

Виклад основного матеріалу. За сучасних економічних умов важливим складником будь-якої діяльності

підприємств усіх форм власності є необоротні матеріальні активи. Характерною їхньою особливістю є те, що вони беруть участь у процесі господарської діяльності тривалий час, багаторазово, зберігаючи при цьому натуральну форму, причому свою втрачають поступово, у міру фізичного та морального спрацювання. Необоротні матеріальні активи мають дві особливості: часовий чинник і величину вартості облікової інвентарної одиниці активу. З урахуванням цих чинників до їх складу включаються об'єкти, кожен з яких споживається протягом періоду, що перевищує дванадцять місяців від дати балансу, або операційний цикл, якщо він більший року, а вартість кожної інвентарної одиниці перевищує норматив, установлений та зафіксований у наказі про облікову політику суб'єкта господарювання. Сукупність таких об'єктів утворює окрему економічну категорію під назвою *необоротні матеріальні активи*, в яку включаються: основні засоби та інші необоротні матеріальні активи.

На сучасному етапі розвитку економіки підвищується значення амортизації в процесі оновлення необоротних матеріальних активів. Найважливішими причинами цього є вплив науково-технічного прогресу та їхній моральний знос. Саме високі темпи технічного прогресу призводять до більш інтенсивного використання діючих об'єктів основних засобів та інших необоротних матеріальних активів. При цьому їх амортизація зумовлена економічною необхідністю збереження їхньої авансованої вартості. Це здійснюється шляхом використання механізму відтворення авансованої вартості, який включає процеси фізичного зносу, амортизації, заміщення.

У процесі господарського використання необоротних матеріальних активів, особливо основних засобів, відбувається їхній фізичний знос, вони поступово втрачають свої споживчі якості, зрештою, настає час, коли вони стають непридатними та не можуть виконувати свої функції. Разом із фізичним зносом такі об'єкти зношуються й морально. Такі активи функціонують протягом тривалого періоду, і навіть за умови, що нова техніка незмінна за своїми технічними характеристиками, а її застосування у широких масштабах знижує витрати на одиницю продукції, раніше придбані об'єкти доводиться замінювати на нові. Це перша форма морального зносу. Друга форма полягає у тому, що виробництво і поширення використання досконаліших і продуктивніших машин і механізмів веде до втрати вартості менш економічних необоротних матеріальних активів.

Необоротні матеріальні активи забезпечують підприємству економічні вигоди впродовж багатьох років. Вартість цих активів необхідно розподіляти між звітними періодами їх корисної експлуатації. При цьому одна частина вартості, яка припадає на звітний період, включається до собівартості готової продукції (виконаних робіт, наданих послуг), а інша частина визнається витратами діяльності та має безпосередній вплив на зменшення бази оподаткування податком на прибуток. Отже, вартість необоротних матеріальних активів не зникає безслідно,

вона переноситься у вигляді відрахувань на вироблений продукт та стає частиною його вартості. Механізмом, що забезпечує збереження вартості авансованого капіталу в необоротні матеріальні активи, й є амортизація.

Важливим чинником активізації відновлювальної діяльності підприємств є лібералізація амортизаційної політики, метою якої має стати зацікавленість суб'єктів господарювання у вкладенні інвестицій в оновлення основних засобів та інших необоротних матеріальних активів. Від уміло побудованої амортизаційної політики залежить ефективність управління не тільки системою обліку, а й фінансово-господарською діяльністю підприємства та стратегією його розвитку на тривалу перспективу. Існуюча сьогодні амортизаційна політика не забезпечує навіть простого відтворення необоротних матеріальних активів, не говорячи про їх модернізацію чи інноваційні перетворення процесу виробництва. Як показує практичний досвід, велика кількість підприємств формує її формально, при цьому елементи наказу не обґрунтовуються, а лише дублюють окремі положення нормативно-правових документів.

Побудова амортизаційної політики в частині основних засобів та інших необоротних матеріальних активів є важливим етапом, оскільки дані об'єкти обслуговують виробничу, господарську діяльність підприємства протягом тривалого періоду часу, можуть брати участь у декількох виробничих циклах одночасно, зберігають натуральну форму, переносять свою вартість на готову продукцію частинами, у міру свого зносу через амортизацію. Амортизаційна політика є невід'ємним складником облікової політики і містить сукупність способів управління, порядок нарахування, відображення в обліку й використання амортизаційних відрахувань. Під час створення концепції амортизаційної політики необоротних матеріальних активів підприємству доцільно виділяти такі елементи, які дадуть змогу впорядкувати обліковий процес та надати бухгалтерському обліку плановірності, цілеспрямованості та забезпечити його ефективність. Особливості організації та методичні засади формування інформації про елементи амортизаційної політики (у частині облікового аспекту) регламентуються П(С)БО 7 «Основні засоби» [6], які наведено в табл. 1.

Необоротні матеріальні активи амортизуються фактично до досягнення ними ліквідаційної вартості, яка визначається на момент введення об'єктів в експлуатацію й являє собою суму коштів, яку підприємство очікує отримати від реалізації або ліквідації активів після завершення терміну корисного використання за вирахуванням витрат, пов'язаних з їх реалізацією (ліквідацією). Зазирнути в майбутнє на багато років, а іноді й кілька десятків років, непросто, тому, якщо підприємство не може визначити ліквідаційну вартість на момент введення об'єкта в експлуатацію, її прирівнюють до нуля. Такий підхід означає, що вартість, яка амортизується, за кожним об'єктом необоротних матеріальних активів може бути меншою або дорівнювати його первісній вартості.

Елементи амортизаційної політики необоротних матеріальних активів

№ з/п	Складники амортизаційної політики за видами облікових процедур	Варіанти принципів та методів обліку
1	Вартісний критерій визнання основних засобів та інших необоротних матеріальних активів	Придбаний (отриманий, створений) об'єкт визнається <i>основним засобом</i> відповідно до норм Податкового кодексу України за розмежуванням у частині мінімальної вартості, яка становить 6 тис грн. Цінності вартістю менше зазначеного критерію визнаються як <i>інші необоротні матеріальні активи</i> .
2	Встановлення термінів корисного використання	Встановлюється підприємством самостійно виходячи з технічних, економічних можливостей об'єкта, а також обов'язкового врахування норм Податкового кодексу України в частині мінімально допустимих термінів служби.
3	Визначення вартості, яка амортизується	<i>Вартість, яка амортизується</i> , – це первісна або переоцінена вартість основних засобів за вирахуванням їхньої ліквідаційної вартості. Тобто це різниця між первісною та ліквідаційною вартістю. <i>Первісна вартість</i> формується відповідно до шляху (джерела) надходження (отримання) необоротних матеріальних активів: 1) придбання за грошові кошти; 2) капітальне будівництво; 3) виготовлення власними силами; 4) отримання як внесок до статутного капіталу; 5) безкоштовне отримання; 6) отримання в обмін на подібні (неподібні) активи. <i>Ліквідаційна вартість</i> установлюється підприємством самостійно виходячи з розробленої економічної та підприємницької політики.
4	Метод нарахування амортизації	Метод амортизації вибирається підприємством самостійно на підставі критеріїв економічної стратегії, швидкості морального та фізичного зносу об'єктів, інтенсивності їх використання в господарській діяльності. Методи нарахування амортизації <i>для основних засобів</i> : 1) прямолінійний; 2) зменшення залишкової вартості; 3) прискореного зменшення залишкової вартості; 4) кумулятивний; 5) виробничий. Методи нарахування амортизації <i>для інших необоротних матеріальних активів</i> : 1) прямолінійний; 2) 50% на 50% первісної вартості (у першому і останньому місяцях експлуатації); 3) 100% первісної вартості (у першому місяці використання)

Джерело: згруповано автором за [6]

Протягом терміну корисного використання (експлуатації) об'єктів необоротних матеріальних активів можуть відбутися події, які призведуть до зміни їхньої первісної вартості і, відповідно, вплинуть на величину сум амортизаційних відрахувань. До таких подій належать:

1) поліпшення об'єктів основних засобів (модернізація, реконструкція, добудова, дообладнання) – за правилами обліку витрати, які пов'язані з поліпшенням об'єктів, визнаються у складі капітальних інвестицій, а після закінчення робіт включаються до первісної вартості;

2) переоцінка основних засобів та інших необоротних матеріальних активів – здійснюється розмежування умов та критеріїв сутності для проведення дооцінок (уцінок) первісної вартості. В обліку суми дооцінок визнаються у складі власного капіталу в частині капіталу в дооцінках і, відповідно, збільшують первісну вартість об'єкта, а суми уцінок – у складі витрат звітного періоду в частині інших витрат та зменшують первісну вартість таких активів;

3) часткова ліквідація об'єкта основних засобів – під час визначення кінцевого результату до залишкової вартості ліквідованого об'єкта додаються додаткові

витрати та віднімається вартість матеріальних цінностей, отриманих унаслідок розбирання.

Амортизація створюється під час використання необоротних матеріальних активів у господарській діяльності підприємства. Виходячи з теоретичних та практичних досліджень процесу їх експлуатації, можна виокремити інформаційні потоки, які підлягають документуванню та знаходять своє відображення у системі рахунків обліку (рис. 1).

Виходячи з побудованої моделі інформаційних потоків, процес експлуатації необоротних матеріальних активів доцільно розглядати як сукупність організаційних дій щодо ступеня використання об'єктів у господарській діяльності підприємства, які можна згрупувати в активну та пасивну форми. *Активна форма експлуатації* – це операції, які передбачають безпосереднє використання основних засобів та інших необоротних матеріальних активів (амортизація, переоцінка, зменшення корисності), а також заходи щодо їх підтримання в робочому стані у вигляді поточних ремонтів та технічного обслуговування. За *пасивної форми* об'єкти тимчасово виводяться з експлуатації у зв'язку з про-

Рис. 1. Модель інформаційних потоків у процесі експлуатації (використання) необоротних матеріальних активів

Джерело: авторська розробка

веденням робіт з їх поліпшення та припиняється нарахування амортизації. Отже, амортизаційна політика охоплює всі ділянки обліку необоротних матеріальних активів, незважаючи на форму їх експлуатації.

У бухгалтерському обліку амортизація є витратами, тому однорідні об'єкти необоротних матеріальних активів потрібно чітко групувати, що дасть можливість повно й достовірно відображати її в системі рахунків. Методом групування об'єктів є класифікація, яка передбачає три етапи створення: 1) визначення ознаки, за якою здійснюється поділ; 2) порядок побудови класифікації; 3) адаптація – процедура її практичного використання. Класи-

фікаційна ознака має володіти специфічними рисами та відповідати низці вимог: *по-перше*, спеціально підібрана множина значень має забезпечувати поділ усієї сукупності досліджуваних об'єктів на відповідні складники (групи), елементи яких володіють приблизно однаковими властивостями; *по-друге*, основа класифікації має бути зручною у практичному застосуванні, тобто забезпечувати легкість ідентифікації об'єктів. Розглядаючи необоротні матеріальні активи через призму амортизаційної політики, такі об'єкти пропонується класифікувати за функціональним використанням (експлуатацією) в господарській діяльності підприємства (рис. 2).

Рис. 2. Класифікація необоротних матеріальних активів за функціональним використанням (експлуатацією) в господарській діяльності підприємства

Джерело: авторська розробка

Групування необоротних матеріальних активів за наведеною класифікаційною ознакою передбачає структурування витрат за нарахованою амортизацією в обліку, а саме:

- *об'єкти виробничого призначення* – амортизація визнається як інші прямі витрати, включається до виробничої собівартості готової продукції (виконаних робіт, наданих послуг);
- *об'єкти загальновиробничого призначення* – амортизація визнається у складі витрат діяльності в частині загальновиробничих витрат. За правилами обліку в кінці звітного періоду (разом з іншими загальновиробничими витратами) шляхом розподілу включається до виробничої собівартості готової продукції (виконаних робіт, наданих послуг) та собівартості реалізації;
- *об'єкти адміністративного призначення* – амортизація визнається у складі витрат діяльності в частині адміністративних витрат;
- *об'єкти збутового призначення* – амортизація визнається у складі витрат діяльності в частині витрат на збут;
- *об'єкти іншого призначення* – амортизація визнається у складі витрат діяльності в частині інших витрат операційної діяльності;
- *об'єкти, задіяні в процесі поліпшення (модернізації, реконструкції) інших основних засобів* – амортизація визнається у складі капітальних інвестицій та включається до первісної вартості основних засобів, які пройшли процес поліпшення;
- *об'єкти, задіяні під час створення нематеріальних активів* (наприклад, написання комп'ютерних програм для власних потреб) – амортизація визнається у складі капітальних інвестицій та включається до первісної вартості створеного нематеріального активу;

• *об'єкти, задіяні в процесі капітального будівництва* – амортизація визнається у складі капітальних інвестицій і після закінчення робіт включається до первісної вартості об'єкта будівництва.

Запропонована класифікація необоротних матеріальних активів дає змогу групувати об'єкти за цільовим використанням у діяльності підприємства, а також повно й упорядковано відображати нараховану амортизацію у системі рахунків бухгалтерського обліку.

Висновки. Вибір економічного обґрунтування методу формує амортизаційну політику підприємства у взаємозв'язку зі специфікою його діяльності та особливостями використання (експлуатації) необоротних матеріальних активів. Амортизаційна політика, глибокий аналіз методів нарахування амортизації дають змогу альтернативно підійти до визначення розмірів відрахувань, здійснювати управління витратами та фінансовими результатами. Це дає можливість ефективно керувати відтворенням необоротних матеріальних активів, оскільки амортизаційна політика є важливим складником облікової політики господарюючого суб'єкта.

Ефективність управління підприємством і стратегія його розвитку в перспективі залежать від розроблення адекватної амортизаційної політики, яка визначає ідеологію економіки господарюючого суб'єкта, сприяє підсиленню обліково-аналітичних функцій обліку. Формування амортизаційної політики в частині необоротних матеріальних активів має велике значення для організації ефективної системи управління підприємством, а тому її елементи повинні вибиратися чітко, якісно й обдуманно, адже вдалий та обґрунтований вибір складників амортизаційної політики підвищить рівень достовірності та корисності обліково-економічної інформації, дасть підприємству змогу більш ефективно здійснювати його фінансово-господарську діяльність.

Список літератури:

1. Овод Л.В., Валькова Н.В. Критерії визнання основних засобів як об'єктів амортизаційної політики на машинобудівних підприємствах України. *Вісник Хмельницького національного університету. Серія «Економічні науки»*. 2019. № 5. С. 170–174.
2. Трачова Д.М. Облікова складова сутності амортизаційної політики. *Збірник наукових праць Таврійського державного агротехнологічного університету (економічні науки)*. 2018. № 2(37). С. 55–62.
3. Кадацька А.М. Економічний зміст та функції амортизації основних засобів. *Глобальні та національні проблеми економіки*. 2016. Вип. 13. С. 572–575.
4. Любар О.О. Амортизація: економічна сутність, особливості нарахування та відображення в бухгалтерському обліку. *Економіка, фінанси, менеджмент: актуальні питання науки і практики*. 2017. № 4. С. 117–131.
5. Григоревська О.О., Джугля А.Ю. Вплив облікової політики щодо необоротних активів на величину амортизаційних відрахувань. *Інфраструктура ринку*. 2016. Вип. 2. С. 304–308.
6. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 7 «Основні засоби» : Наказ Міністерства фінансів України від 27.04.2000. № 92. Дата оновлення: 16.09.2019. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0288-00> (дата звернення: 27.02.2020).

References:

1. Ovod L.V., Valjkova N.V. (2019) Kryteriji vyznannja osnovnykh zasobiv yak ob'ektiv amortyzacijnoji polityky na mashynobudivnykh pidpryjemstvakh Ukrainy [Criteria for recognition of fixed assets as objects of depreciation policy at machine-building enterprises of Ukraine]. *Visnyk Khmelnytskyjckogho nacionaljnogho universytetu. Serija «Ekonomiczni nauky»*, no. 5, pp. 170–174.
2. Trachova D.M. (2018) Oblikova skladova sutnosti amortyzacijnoji polityky [Accounting component of the essence of depreciation policy]. *Zbirnyk naukovykh pracj Tavrijskogho derzhavnogho aghrotekhnologichnogho universytetu (ekonomiczni nauky)*, no. 2(37), pp. 55–62.

3. Kadacjka A.M. (2016) Ekonomichnyj zmist ta funkciji amortyzaciji osnovnykh zasobiv [Economic content and depreciation functions of fixed assets]. *Ghlobalni ta nacionalni problemy ekonomiky*, vol. 13, pp. 572–575.
4. Ljubar O.O. (2017) Amortyzacija: ekonomichna sutnistj, osoblyvosti narakhuvannja ta vidobrazhennja v bukhghaltersjkomu obliku [Depreciation: economic nature, features of accrual and accounting in accounting]. *Ekonomika, finansy, menedzhment: aktualni pytannja nauky i praktyky*, no. 4, pp. 117–131.
5. Ghryghorevsjka O.O., Dzhughlja A.Ju. (2016) Vplyv oblikovoji polityky shhodo neoborotnykh aktyviv na velychynu amortyzacijnykh vidrakhuvanij [Impact of accounting policy on non-current assets on the amount of depreciation]. *Infrastruktura rynku*, vol. 2, pp. 304–308.
6. Polozhennja (standart) bukhghaltersjhogho obliku 7 «Osnovni zasoby»: zatv. nakazom Ministerstva finansiv Ukrainy vid 27.04.2000. no 92. Data onovlennja: 16.09.2019 [Accounting Standard (Standard) 7 “Fixed Assets”: Order of the Ministry of Finance of Ukraine dated 27.04.2000. No. 92. Date of renovation: 16.09.2019]. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0288-00> (accessed 27 February 2020).

DOI: <https://doi.org/10.32836/2521-666X/2020-67-31>
UDC 331.215.1

Temchyshyna Yulia
Ph.D., Associate Professor,
National University of Food Technologies
Didashko Yulia
Student,
National University of Food Technologies

Темчишина Ю.Л.
кандидат економічних наук, доцент кафедри обліку і аудиту,
Національний університет харчових технологій
Дідашко Ю.І.
студентка,
Національний університет харчових технологій

THE ROLE OF ACCOUNTING INFORMATION IN THE MODERNIZATION OF REMUNERATION OF PERSONNEL OF AN INDUSTRIAL ENTERPRISE – A PRODUCER OF GROWING ADDED VALUE

РОЛЬ ОБЛІКОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ В МОДЕРНІЗАЦІЇ ОПЛАТИ ПРАЦІ ПЕРСОНАЛУ ПРОМИСЛОВОГО ПІДПРИЄМСТВА – ПРОДУЦЕНТА ЗРОСТАЮЧОЇ ДОДАНОЇ ВАРТОСТІ

Today, enterprises operate in a difficult economic situation, which is characterized by hyper competition, high requirements for product quality and the level of professionalism of production and managerial personnel. It is important today to broadly and thoroughly consider the problem of economic relations in the field of remuneration, taking into account the quality of personnel's work and form a mechanism to stimulate the knowledge-creative potential of personnel at each production enterprise. This encourages the creation of a new regulatory mechanism and practical algorithmization of remuneration. The socio-economic orientation of the development of enterprises in a global market space with a high level of competition requires the inclusion in the new management accounting policy of the concept of “fairness and capitalization efficiency of labor remuneration costs”.

Key words: development quality, labor remuneration costs, managing labor remuneration costs, staff material incentives, staff motivation, socio-economic validity of remuneration, knowledge and creative effectiveness.

Сьогодні важливо широко та ґрунтовно розглянути проблему економічних відносин щодо оплати праці, враховуючи якість роботи персоналу та сформувати механізм стимулювання творчого потенціалу персоналу на кожному виробничому підприємстві. Це потребує створення нової алгоритмізації оплати праці. Соціально-економічна спрямованість розвитку підприємств у світовому ринковому просторі з високим рівнем конкуренції потребує включення в нову політику управлінського обліку поняття «справедливість та ефективність капіталізації витрат на оплату праці». Підприємства сьогодні діють у складній економічній ситуації, яка характеризується гіперконкуренцією, високими вимогами до якості продукції та рівнем професіоналізму виробничого та управлінського персоналу. Витрати на оплату праці повинні контролюватися в системі управлінського обліку. Також необхідно здійснювати відповідні контрольні дії з метою підвищення їх ефективності відповідно до створеної доданої вартості та її динаміки. В контексті сталого розвитку промислових